

זיוף זרדוני?

תמונה זו שימשה סמל לאחד המאבקים הגדולים של הימים הראשונים. יצאנו לכי דוק את יעילות הבנות. דעתנו היתה, למען האמת, שזוהי בעיה הטעונה בירור ציבורי. רצינו להציג את השאלה אם יעילות זו לא תגבר אם מקלים את התנאים. בשעה שעברנו במשרדים, קלס הצלם את התמונה הזאת.

האם היה זה הוגן או לא הוגן לפרסם אותה? לא אמרנו שהיא מאיימת את המצב. אך היא הביעה את הרעיון שרצינו להביע.

למחרת יום ההופעה הוטחה בפנינו ההאשמה שמעלנו באמון. שאמרנו לבחורה להסתרק מתוך כוונה זדונית לצלם תמונה מזויפת. לא היה זה, כמובן, נכון. אך מעולם לא הצלחנו לשכנע את הנוגעים בדבר שהצדק עמנו. ישנם אנשים שעד היום לא סלחו על התמונה הזאת — אף כי עברו מאז שלוש שנים.

פורנוגרפיה?

זוהי תמונתה של החיילת רחל, שזכתה ב"שעתי במיבצע חלום. העולם הזה אירח אותה משך 24 שעות במלון השרון. הוא הפגיש אותה על שפת-הים של הרצליה עם רקדני שאנו אליזיי הצרפתים, שגם הם התקשרו אתנו קצת מבחינה חברתית. התמונה של החיילת בין רגלי הרקדנית עוררה הגבה מהולה. רבים חשבו שזוהי תמונה פורנוגרפית — אף כי אפשר למצוא מאות כאלה בכל עתון לועזי מכובד. לנו נדמה כיום שבטענה זו השתמשו אייבי העתון שרגזו לאו דווקא על התמונות, אלא על הבקורת גלוית-הלב. בכל זאת נפוצה או בכמה חוגים. היום אפשר רק לחייך — כי הסגנון הריאליסטי של העולם הזה חדר לכל העיתונים המצויירים במדינה, ועתה דומה שהעולם הזה שמרני יותר מרובם.

זהירות. פושעים!

לא תמיד מהות רגלי רקדניות את הסכנה היחידה לצלם עתון. כשניגש העולם הזה ל"הנציה את תמונותיהם של פושעים, לא מצא הדבר חן בעיני כמה אנשים, בעיקר לא בעיני הפושעים. כי פירסום התמונות היה עשוי לקלקל להם את סיכויי המקצוע.

תמונה זו מיוחדת במינה. הצלם עמד ברחוב, התכוון לצלם את פרידריך ("פרדי האנגלי") פישל, שנאשם בשוד אכזרי ברחוב המלך ג'ורג' 82, תל אביב, שתוך כדי ביצועו התעללו הפושעים באשה זקנה, היכזה וכבלוה. כשהרגיש פישל בצלם, נחלץ מן השוטרים ורץ לקראתו. הצלם הספיק לצלם את הפושע בריצתו. כעבור עשירית של שניה הגיע אליו הפושע, הנחית עליו מכה. השוטרים התגברו עליו.

